

Να ανακληθεί η απόλυση της Μαλκοζάτα Ποτυράλα

ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ

ΝΑ ΑΝΑΚΛΗΘΕΙ Η ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΗΣ ΜΑΛΚΟΖΑΤΑ ΠΟΤΥΡΑΛΑ

Μες στο περασμένο καλοκαίρι, από τις αρχές Ιουλίου ακόμα, γίναμε μάρτυρες μίας πολύ καλά μεθοδευμένης απόπειρας απόλυσης μέσα στο καποδιστριακό πανεπιστήμιο (στην σχολή θετικών επιστημών), η οποία επιβεβαιώνει το διαρκές κλίμα τρομοκρατίας εναντίον των εργαζομένων στον χώρο του καθαρισμού.

Στις 6/7 το αφεντικό της εταιρίας «ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ & ΣΙΑ ΕΕ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ ΚΤΗΡΙΩΝ» που έχει αναλάβει εργολαβικά τον καθαρισμό των κτηρίων της πανεπιστημιούπολης επιχείρησε για πρώτη φορά να απολύσει την εργαζόμενη Μαλκοζάτα Ποτυράλα λόγω της αγωνιστικής παρουσίας της στο χώρο εργασίας (αν και προφανώς βρέθηκαν άλλες, συκοφαντικές δικαιολογίες για την απόλυση).

Όταν η πρώτη αυτή απόπειρα ματαιώθηκε λόγω της παρέμβασης εργαζομένων, φοιτητών και αλληλέγγυων, το εν λόγω αφεντικό βρήκε μία ακόμα πιο χυδαία αφορμή. Στις 13/7, αφού η εργαζόμενη ζήτησε τη νόμιμη άδεια που δικαιούταν ώστε να παραστεί στην κηδεία του πατέρα της στην Πολωνία, η εργολάβος της ανακοίνωσε εκ νέου ότι απολύεται. Και πάλι όμως, βρεθήκαμε εκεί ως αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες και αναγκάσαμε την αφεντικίνα να ανακαλέσει για άλλη μια φορά την παράνομη απόλυση της εργαζόμενης, ενώ αναγκάστηκε να της δώσει και την άδεια που δικαιούταν.

Η απόλυση τελικά ήρθε την στιγμή που η Μαλκοζάτα Ποτυράλα βρισκόταν ακόμα σε άδεια, στις 27/7. Είναι προφανές ότι το αφεντικό προσπάθησε να εκμεταλλευτεί το γεγονός των καλοκαιρινών διακοπών ώστε να αποφύγει τις δράσεις αλληλεγγύης προς την εργαζόμενη.

Τέτοια φαινόμενα εργοδοτικής τρομοκρατίας είναι ο κανόνας στον χώρο του καθαρισμού, και μάλιστα σπάνια συναντούν δυναμικές αντιδράσεις. Οι καθαρίστριες δεν προσλαμβάνονται από το πανεπιστήμιο αλλά από εργολαβικές εταιρίες υπενοικίασης εργαζομένων στις οποίες συνήθως αναγκάζονται να υπογράψουν λευκές συμβάσεις, με αποτέλεσμα να τους χρωστάνε δεδουλευμένα τα οποία δεν πληρώνονται ποτέ ή να τους κρατάνε παράνομα ένα τμήμα του 13ου και 14ου μισθού, ενώ άλλες φορές δουλεύουν τελείως μαύρα και ανασφάλιστα. Αυτή η σύγχρονη μορφή δουλεμπορίου συμπληρώνεται από την τρομοκράτηση των εργαζομένων από τους προϊστάμενους, τους ρουφιάνους και τους τραμπούκους που προσλαμβάνουν τα αφεντικά ώστε να βεβαιώνονται πως η δουλειά τους θα γίνεται αποτελεσματικά μέσα σε ένα κλίμα φόβου και ανασφάλειας. Κι απ' την άλλη ούτε το πανεπιστήμιο ούτε το φοιτητικό σώμα δείχνουν να αντιδρούν σ' αυτήν την κατάσταση.

Παρόλα αυτά συνεχίζουν ξεπερνώντας αντιστάσεις στους κόλπους των εργαζομένων, και τότε η εργοδοσία απαντάει με το πιο κατασταλτικό από τα όπλα της: την απόλυση. Η Μαλκοζάτα Ποτυράλα, όπως και πολλές άλλες από τις καθαρίστριες που αντιδρούν σ' αυτό το εργασιακό καθεστώς, απολύθηκε σε ένδειξη παραδειγματισμού. Τα αφεντικά ξεκαθαρίζουν, σήμερα πιο έντονα από ποτέ, ότι δεν ανέχονται τους αγώνες, την αλληλεγγύη και την εμπιστοσύνη μεταξύ των εργαζομένων, γιατί πολύ απλά τους κοστίζει περισσότερο. Θέλουν τους "από κάτω" φοβισμένους, απομονωμένους και αδύναμους, γιατί έτσι προφανώς μας εκμεταλλεύονται αποτελεσματικότερα.

Πρέπει να αποδείξουμε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε τους μεταξύ μας διαχωρισμούς, να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο, να συναντηθούμε μέσα σε αυτοοργανωμένους αγώνες. Να μην αφήσουμε καμία εργαζόμενη μόνης της απέναντι στα αφεντικά.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ/ΕΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ